

Statelor Unite ale Americii și Marii Britanii. Participarea românească nu s-a limitat la o prezență pasivă și trebuie remarcat faptul că referatele și intervențiile, ca și demonstrațiile prezentate de Ecaterina Geber, Irina Oberländer-Târnoveanu, Iuliana Ciotoiu, Gheorghe Lazaro/ici și Lucian Tarcea au fost unanim apreciate. Lucrul este firesc, dacă ținem seama că, din 1990, o dată cu ieșirea României din izolarea internațională, CIDOC a aflat, cu surprindere, care este situația reală a documentării muzeale din România, specialiștilor români acordându-i-se o atenție sporită, în cadrul concertului de voci central și est-european.

Întâlnirea de la Ljubljana a fost dominată de spiritul „european”, care animă, astăzi, dezbaterile culturale de pe bătrânul continent. În 1994, Conferința anuală CIDOC se va desfășura la Washington D.C. și va avea, fără îndoială, o participare europeană ceva mai restrânsă. Până atunci, vom aminti, însă, că reușita, în ansamblu, a Conferinței de la Ljubljana se datorește — așa cum a remarcat și Andrew Roberts, președintele CIDOC —, în bună măsură, eforturilor depuse de organizatorii sloveni ai întâlnirii, aflați sub conducerea lui Gregor Moder.

NOTE

¹ Irina Oberländer Târnoveanu, *Revista Muzeelor*, XXX, 2, 1993, p. 28

² Albania, Austria, Belgia, Canada, Cehia, Cipru, Croația, Danemarca, Elveția, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Israel, Macedonia, Marea Britanie, Norvegia, Olanda, Polonia, România, Rusia, Slovacia, Slovenia, S.U.A., Suedia, Ungaria.

³ Ecaterina Geber, *Revista Muzeelor*, XXX, 2, 1993, pp. 36—39.

⁴ Idem, *Revista Muzeelor*, XXX, 2, 1993, pp. 40—42.

VIRGIL ȘTEFAN NIȚULESCU

RECENZII

„MUZEE ÎN AER LIBER DIN ROMÂNIA”

Este vorba de primul ghid al muzeelor în aer liber din țara noastră, apărut la Editura Museion, coordonator fiind doctor Georgeta Stoica. Cu mulți ani în urmă, regretatul doctor Cornel Irimie a editat o hartă-pliant a muzeelor în aer liber. De atunci rețeaua s-a îmbogățit și diversificat iar harta-pliant s-a epuizat.

Noua apariție răspunde unei necesități stringente pentru toți aceia interesați în cunoașterea rețelei muzeale de profil din România: una dintre cele mai bogate și originale din Europa. Ghidul cuprinde prezentarea muzeelor în limba română și în trei limbi de circulație internațională: engleză, franceză și germană. Pentru fiecare unitate muzeală sunt oferite câteva date, fixe: denumirea exactă, adresa, nr. de telefon, programul de vizitare (vară-iarnă), posibilitățile de acces, restricții speciale și servicii (asigurarea de ghidaje, transport colectiv, standuri cu vânzări de produse artisanale, posibilități de servire a mesei, manifestări culturale periodice la care vizitatorii pot asista, diverse forme de loisir etc.

Succint este prezentat circuitul de vizitare al fiecărui muzeu cu indicarea celor mai valoroase monumente pe care publicul le poate vizita sau ar trebui să le viziteze în funcție de timpul avut la dispoziție pentru popasul efectuat în unitatea muzeală. Sunt oferite și date privind viitoarele obiective ce urmează să fie date în circuitul de vizitare în cadrul unora dintre muzee sau perspectivele dezvoltării acestora în anii următori.

Ultima parte a volumului cuprinde peste 50 de imagini din muzeele românești în aer liber. Sunt imagini, în majoritatea lor cu valoare artistică, tipărite în alb/negru. Caseta tehnică nu menționează autorul sau autorii acestora.

Ghidului îi lipsese trei elemente pentru a putea fi socotit perfect, în sensul utilității lui. Aceste elemente sunt: 1. o hartă a țării cu indicarea unităților muzeale în aer liber, a căilor rutiere și a marilor centre urbane, astfel ca omul interesat să poată să-și formeze rapid o imagine clară a distribuției în spațiu a rețelei și a posibilităților de a vizita, într-un interval de timp scurt, mai multe unități; 2. o schiță a circuitului de vizitare a fiecărui muzeu, cu punctarea celor mai valoroase și interesante monumente; 3. menționarea câtorva date legate de celelalte unități sau secții muzeale cu profil etnografic de artă populară din localitate sau din apropiere (ca în cazul orașelor Cluj-Napoca, Timișoara, Baia Mare etc.).

Există în ghid și unele scăpări sau inadvertențe. Exemplificăm cu două cazuri: atunci când este prezentat Muzeul Satului Brănean nu se menționează că acesta se află în vecinătatea imediată a Castelului Bran, unitate muzeală foarte cunoscută; în cazul Muzeului Pomiculturii și viticulturii din România se spune că vizitarea acestuia „se face după ce s-au parcurs secțiile de istorie și etnografie din cadrul conacului Goleșcu”, lucru inexact fiindcă respectivul muzeu poate fi vizitat independent, fără parcurgerea secțiilor de istorie și etnografie, în funcție de dorința și timpul avut la dispoziție de vizitatori.

Ghidul „Muzee în aer liber din România” reprezintă un important instrument de popularizare al acestor unități muzeale ce încep să fie tot mai cunoscute de marele public, și el trebuie să se aștepte în număr suficient la stăruirile tuturor muzeelor cu profil etnografic sau de artă populară din întreaga țară spre a putea fi oferit celor interesați.

ANGHEL PAVEL